

Kristus hovorí:
nalad'te svoje husle,
potiahnite svoje sláčiky,
naučte sa hrať.
Keď sa večer stretnete,
zahrajte alebo zaspievajte
pieseň v rytme a potom
ďalšiu, tretiu, štvrtú.
Najedzte sa a začnite znovu.
Uložte sa k spánku.
Nasledujúci deň
choďte znovu do práce.
Teraz poviete:
„Akú to má súvislosť
s Kristovým vzkriesením?“
Moderní kresťania
sa radia o otázke
vzkriesenia a hovoria:
„Keď pôjdem do Neba,
potom sa naučím všetko.“
To sa týka sveta
na druhej strane.
Ale čo sa týka tohto sveta,
čo urobíme?
V ľudskom uvažovaní
je nelogickosť.
Pre tento svet
sme veľmi chytrí
ale pre ten druhý nie sme.
Keď si mladý človek
želá študovať
na určitej univerzite,
môže okamžite odletieť
z domu a vstúpiť
na univerzitu?
Najskôr musí prejsť
materskou škôlkou,
potom cez stupne
základnej školy,
triedy strednej školy,
aby sa pripravil
na pochopenie
pokročilej vedy
a až potom môže
vstúpiť na univerzitu.
Takže prečo nás Pán
poslal na Zem,
a čo predstavuje Zem?
Toto je materská škola
a stupne základnej školy,

cez ktoré musíme prejsť.
Ak ich neabsolvujeme,
ako môžeme vstúpiť
do tried strednej školy?
Keď ideme na druhý svet,
myslíte si, že nás
príjmu do triedy?
Nie, v žiadnom prípade.
Slovo „vzkriesenie“
zahŕňa vznešenú myšlienku
samo o sebe.
Obsahuje Božské tajomstvá.
Vzkriesiť – znamená
byť majstrom,
pánom všetkých živlov,
všetkých síl,
všetkých myšlienok,
všetkých túžob,
všetkých vašich činov.
A ako môže byť
človek vzkriesený,
ak nie je majstrom
všetkých týchto vecí?
Keď vás žaba
alebo maličký had
dokázu vystrašiť,
ako sa pripravujete
na vzkriesenie?
Keď na Zemi
nedokážete uniesť
ani ten najmenší smútok
a slúžiť Pánovi,
ako budete môcť
byť vzkriesení?
Ak huslista strávil
12 rokov sústavnou
1-10 hodinovou každodennou
prácou, aby sa naučil hrať,
potom my kresťania,
koľko potrebujeme hrať,
aby sme sa naučili
Kristovo vzkriesenie?
Pán nám môže dať darom
husle, struny, sláčik
a môže nám nájsť učiteľa
a zaplatiť za nás,
ale my musíme stráviť
10 hodín denne,
aby sme sa naučili hrať,
cvičenie musíme vykonať

my. A človek,
ktorý takto nedokáže cvičiť,
je človekom lenivým,
neschopným,
nie je hodným
Kristovho Kráľovstva.
Keď Kristus hovorí
svojim žiakom:
„Mier s vami!“,
ak by som vám mal
vysvetliť túto vetu
v jej širšom zmysle,
znamená to isté,
ako keď dirigent zoberie
nejakú symfonickú áriu,
zamáva taktovkou
a každý okamžite počúva
a začne hrať.
Podobne keď Kristus hovorí:
„Mier s vami!“,
každý by sa mal pripraviť
so svojimi vlastnými
husľami, sláčikom
a počúvať Boží rytmus,
ktorý sa neustále pohybuje
od jedného konca sveta
k druhému.
Všetci ľudia spievajú
a hrajú pred Pánom.
On na nich dozerá.
Každý kto sa nenaučil
spievať, kriví svoje ústa.
Plač –
to je skomolený spev.
Pri smiechu sa ústa
trochu zdvihnú
a pri plači sa ohnú nadol.
Každý, kto plače, je nezrelý,
ešte sa nenaučil spievať.
A teda plač
je skomolený spev,
ktorý je mimochodom
prípravou na dobrý spev.
Nie je zlé plakať,
pretože tento plač
sa včas premení
na veľmi dobrý spev.
Ale je to pre človeka
bolestné.
Budeme mierni:

on sa naučí spievať.
 S touto novou energiou,
 ktorú Kristus
 priniesol na svet,
 svojim vzkriesením
 nám ukázal cestu
 toho Božského umenia –
 vzkriesenia.
 A práve preto
 by ste mali študovať
 Evanjelium usilovne.
 Hovoríte:
 „Nerozumiem tomuto,
 nerozumiem tamtomu,
 toto je potrebné,
 toto nie je potrebné,
 toto je správne,
 toto nie je správne.“
 Pýtam sa, čo je správne?
 Niektorí ľudia
 nechcú trpieť,
 nechcú spievať,
 iní nechcú pracovať.
 Čo potom chcú?
 Plač je cvičenie,
 je to prechod k spevu.
 Aj motyka má svoj tón.
 Pracovať s motykou,
 zdvihnúť ju a použiť,
 to znamená
 udierať na bubon.
 A na bubon treba udierať.
 Zdvihnete sekeru
 a seknete ňou dole,
 toto sú zvony
 v hudobnej skladbe.
 A keď dvíhate motyku
 a kopete, aj vtedy
 by ste mali uvažovať,
 mali by ste si povedať:
 „Majster sa na mňa pozerá
 - musím vedieť,
 ako používať túto motyku
 rytmicky.“
 Sekáte drevo,
 ale sekajte ho podľa
 všetkých pravidiel umenia.
 Hovoríme:
 „Toto nemá zmysel,
 tamto nemá zmysel.“

Ale potom, čo má
 v živote zmysel?
 Veci zdanlivo najmenšie,
 ktorým pripisujeme
 najmenší význam,
 majú v sebe najväčší zmysel.
 Vzkriesenie je proces,
 ktorým Duch Boží
 pôsobí v našom živote,
 je to veľký proces,
 prostredníctvom ktorého
 Boh obnovuje
 prvotnú harmóniu.
 Jedného dňa, keď sa vaše
 uši otvoria, začnete počúvať
 o trochu viac
 a ďalej, než počúvate teraz –
 teraz sú veľmi hrubé,
 nemáte dokonca
 hudobné nadanie,
 vnímate iba najhrubšie tóny –
 všimnete si,
 že v celom vesmíre
 existuje pohyb
 určitých tónov, ktoré
 vydávajú predmety –
 pramene, stromy, listy –
 a budete počuť
 majestátnu hudbu,
 ktorá sa nesie z jedného
 konca sveta k druhému
 a potom pochopíte
 vnútorný zmysel života.
 A Kristus si prostredníctvom
 svojho vzkriesenia
 želá uviesť vás
 to tejto koncertnej sály.
 Zaplatí za vás,
 každému z vás dá lístok,
 ale budete počúvať,
 aby ste pochopili
 túto Božskú hudbu,
 keď vstúpíte do haly
 a uvidíte ten koncert,
 ktorý práve prebieha?
 Toto je vnútorný
 hlboký zmysel
 Kristovho vzkriesenia.
 Toto je život,
 ktorý sa rozvíja

medzi anjelmi,
 od najnižších po najvyšších.
 Tento Božský prejav
 je prítomný všade vo svete
 a pretože nedokážeme nájsť
 toto vnútorné spojenie,
 predpokladáme,
 že neexistuje žiadne spojenie
 medzi rôznymi javmi.
 A keď počujete slová:
 „Mier s vami!“,
 mali by ste byť pripravení
 na to, čo vám Dirigent
 prikáže hrať –
 či už spievať alebo plakať.
 Keď Pán zdvihne
 Svoju taktovku a povie:
 „Mier s vami!“,
 manžel, ktorý nevie spievať,
 začne kričať
 a jeho spev sa už volá
 udieranie.
 A on udiera na bubon,
 ale udiera krivo.
 Jeho žena niekedy tiež
 udiera na bubon krivo.
 Pán hovorí:
 „Nenaučili ste sa
 udierať na bubon,
 nehrajte ten a ten tón správne,
 neposadili ste svoj hlas
 správne, naladte,
 natiahnite trochu
 struny svojho života,
 svojej duše.“
 A potom opäť hovorí:
 „Mier s vami!“
 a vy začnete hrať.
 „Počkajte!
 Nepoložili ste
 svoje prsty na husle správne.“
 Znovu vás zastaví.
 Vy poviete:
 „Mám toho dosť!“
 Ale musíte pochopiť,
 že umenie je nadobúdané
 s veľkou trpezlivosťou
 a svedomitosťou
 a pre lenivcov
 nie je žiadne Nebo.

Preto Pán hovorí:
„Ak sa nestanete vnímavými
ako deti,
nikdy nevstúpíte
do Kráľovstva Nebeského“;
pretože deti majú
snahu študovať tieto veci,
zatiaľ čo dospelí hovoria:
„Toto nepotrebujeme,
tamto nepotrebujeme.“
a nakoniec sa ohnú nadol
a vyzerajú ako otáznik,
zem ich priťahuje
a oni sú do nej pochovaní.
Pán hovorí:
„Pretože tieto husle
nie sú dobre urobené,
odložte ich dole,
aby mohli byť
vyrobené znovu.“
Oni ich zostavia znovu
a vyjdú na svet nanovo,
aby sa mohli začať
znovu učiť –
Pán sa rozhodol,
že každý z vás sa má
naučiť spievať a hrať.
Neželá si mať v Nebi deti,
ktoré sa nechcú učiť
spievať a hrať.
A apoštol Pavol hovorí,
že bol vyzdvihnutý
to tretieho Neba
a počul niečo,
čo nemôže byť vyjadrené
ľudskou rečou.
Počul spev a hranie.
Svätý Ján tiež povedal,
že počul spev a hranie.
Toto je myšlienka,
ktorú vám chcem zanechať.
Viete aký je základný tón
vašej duše?
Viete ako naladiť
svoje husle?
Naučte sa ich naladiť.
Každé ráno,
keď vstanete, naladíte si
svoj nervový systém.
Ste trochu podráždení,

znepokojení – to ukazuje,
že vaše husle nie sú naladené.
Dost', naladíte ich.
A ako ich budete
postupne ladiť,
vaše úzkosti budú miznúť.
Ako naladíte váš
nervový systém?
Poviete, že modlitbou
- modlitba je tým ladením.
Niektorí sa spýta:
„Prečo by sme sa mali
modliť?“ Aby sme naladili
svoje husle.
Keď takto naladíte
svoje husle,
poviete Pánovi:
„Moje husle sú naladené“
a Pán vám povie:
„Začnite so svojou
dennou prácou.“
A mier vstúpi medzi vás
a vaša práca bude
pokračovať dobre.
A niektoré dni
žena nenaladí husle dobre,
samozrejme, že v ten deň
hudba nepôjde dobre.
Spýta sa: „Prečo mi Pán dal
tieto deti?
Sú také nevychované!“
Či sú nevychované deti
alebo matka, to je otázka.
V iný deň,
keď sú husle naladené,
všetko ide dobre,
no deti sú rovnaké.
Takže je tam niečo
v nezhode.
Preto prvá vec, ktorú by sme
mali ráno urobiť,
je pomodliť sa
- naladiť svoje mysle,
srdcia, duše a životy
a takto sa objaviť pred Pánom
pri práci.
Byť vdáční a povedať:
„Dnes sme zvládli
svoju lekciu
v spievaní a hraní dobre

a náš Otec, keď sa vráti,
dostane našu vďačnosť.“
Kristus sa prišiel pozrieť,
ako spievame a hráme
na Zemi.
Takže kresťanstvo
je Božskou hudbou,
Božským spevom.
Naučte sa spievať
a hrať na ňom.
Dobre naladíte svoje husle,
správne hýbte sláčikom
a počúvajte príkazy
Dirigenta.
Celý svet bude nasledovať
tento Božský zákon
a vy sa pripravíte
na druhý svet,
na iný život,
ktorý prichádza.